

GAZETA LWOWSKA

BURA REDAKCJI i ADMINISTRACJI:
Lwów, plac Smółki 3. I. p.
Redaktor naczelny przyjmuje codziennie
od godziny 11—12.
Listy należy wrzucić — telefonizacja otwarta
wolno od opłaty.

Telefony:
REDAKCJI
21—18
ADMINISTRACJI
21—17

WYCHODZI CODZIENNE O GODZINIE 3-iej POPOŁUDNIU Z WYJĄTKIEM DNI POŚWIĘTACZNYCH
REDAKTOR NACZELNY i ODPOWIEDZIALNY
Dr. MARCELI SZAROTA.

CENA
NUMERU
20 gr.

PRENUMERATA:
Miejscowa miesięcznie i bez dostawy do
domu 4.80 z dostawą 5.30. Zamojejsza
miesięcznie i przesyłką pocztową 5.30 —
Zagranicą 7— P. K. O. Nr. 141.690.

W dzień najradośniejszy, w Święto Świąt polskich.

W dniu 11-go listopada 1930 r. obchodzi cały Naród polski Uroczystość niezmierniej wagi, a raczej Tróję Wielkich Uroczystości państwowych.

Dwanaście lat mija od chwili, gdy Polska — po straszliwej wojnie narodów — zerwała pęta stuletniej przeszłości niewoli i odzyskała Niepodległość, odzyskała własne, potrzebne, niezawisłe Państwo.

A dziesięciolecie upływa zarazem od owego roku 1920-go, gdy Państwo to nasze, zagrożone zostało przez najokrutniejszego z wrogów i odparło tego wroga z triumfem zwycięstwa od bram swojej stolicy, pędząc jego watahy daleko po za wschodnie rubieże cywilizacji; 15 sierpnia 1920 roku ofiarności żołnierza, moc Narodu i geniusz Wodza stworzyły wspólnym wysiłkiem wielki „Cud nad Wisłą i Niemnem”, a 18 października 1920 r. wróg pokonany zawarł rozjem z Polską i w dniu tym nakreślone zostały wschodnie granice naszego Państwa.

Dzisiaj święcić mamy równocześnie pamięć tych wszystkich Trzech Dni nigdy niezapomnianych, dni, które stworzyły i ugruntowały Niepodległość Państwa naszego, dały mu siłę trwania i drogi rozwoju na przyszłość.

A słusznie wszystkie te trzy rocznice połączyły się dzisiaj razem w wielkim objęciu pierwszego dnia Wolności naszej.

Wszakże na jego pniu wyrosły i wybujały wysoko wszystkie inne dni naszej późniejszej doli, naszych zmagają i triumfów, naszych trwóg i radości zwycięskich.

Dzień 11-go listopada 1918 r., w którym opadły kajany z rąk naszej Ojczyzny, stargane mocną dłońią polskiego żołnierza, a Polska wyszła na Wolność jasna, nowa i promieniąca, — ten Dzień jedyny, witany niegdyś przez miljonowe rzesze szlachodnem radości i szaleństwem serc, go-dzien, jest tego, by stał się Dniem Dni i Świętem Świąt polskich; niechaj zbiegają się ku niemu inne wielkie pamiątki i rocznice nasze, bo w nim jest ich sieć i zaczątek, ich idea i metryka najprawdziwsza.

A zresztą czyż w wszystkich świętach naszej Niepodległości nie oddajemy hołdu tym samym wartościom i tym samym ludziom? Poczuj się dzielić tedy i rozbić, tak jak my sami podzielił się na wrocie obozy, ku szkodzie Ojczyzny naszej?

Niechaj to jedno wielkie święto

tym łomotem ogromny kamień śmierci... Lwów i ta ziemia nasza najbliższa walczyły jeszcze wówczas krwawo o swoją polskość, ale poprzez gruchotanie karabinów i jęki rozpacz, szło do nas powietrze wolności z innych ziem Rzeczypospolitej... Wichry i płaki przynosiły nam radośną wieść,

Co bitwa — to Termopile, co obrona — to jak tamte dawne pod Częstochową czy Trembowlą, co zgon — to śmierć ofiara, radosna, jak u żołnierzy rzymskich Legionów... A potem ten ogromny oddech swobody, zdobyty własnym wysiłkiem, to upokorzenie dzikiego wroga, jakby straszliwy jakiś gwałt spadł nam z piersi i zatonął gdzieś w fałdach Berezyny czy Wólgi...

Przeżywać będziemy wspomnienia na miarę historyczną. Ale że jest, jeśli ktoś żyje tylko w krainie wspomnień. Wtedy, jak ów rycerz Poraj z mickiewiczowskiej ballady w „Dziadach”, zapatrzony w zwierciadło, wraża częściami w kamień.

Od wspomnień trzeba przechodzić do życia, w rozpamiętywaniu przeszłości, choćby niedalekiej, należy szukać dróg do teraźniejszości żywej i wolać jej na nas donośnymi głosami. Trzeba w przeżyciach górných znachodzić przestrogę i naukę i pokrzepienie na chwilę bieżącą, która rwie w Przyszłość nieustannie, jak sru-mień, którego nie nie wtrzymać.

Znajdujemy się dzisiaj w momencie, w którym stoć się decydująca bitwa o losy Polski.

Milijony Polaków i Polek z zapartym oddechem śledzą przebieg kampanji wyborczej, miliony czekają odpowiedzi na stojące przed nami zapytanie: „być albo nie być”.

Drogi ku trwaniu i potęgę wskazuje nam ten, który poprowadził Naród ku dniom 11-go listopada 1918 i 15 sierpnia 1920 r., ku macierzystym datom dzisiejszej Uroczystości; ku niebytowej ciągną nas liczące moce o przeciwnie sile działania.

Naród ma wybrać drogę i hasło! Nie wątpliwy ani na chwilę, w którą stronę przeważa się fala. Pragniemy tylko, aby dzisiejsze Święto, tak silnie sprzęgające przeszłość z przyszłością, umocniło tych, co już dawno wierzą, wstrząsnęło sumieniami wątpliwych i jak pociąg drogowy skazało przed najbliższą teraźniejszością naszą...

Bo dla prawego Polaka, który pragnie poręgi i szczęścia własnego Państwa, jest dzisiaj tylko jedna jedyna droga.

PROF. DR. IGNACY MOŚCICKI
PREZIDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

złączy nas wszystkich w górnem przeżyciu wspomnień najpiękniejszych. — zanim zjednoczy nas znowu jeden duch, jedna idea i jeden sztandar.

W błaskach złotej legendy schodzi dziś do nas Dzień Uroczysty, grając na wszystkich strunach naszej duszy, jak na wielodźwięcznej lutni.

Jawi się nam, jak żywa, owa pierwsza chwila wolności, gdy jednego dnia w gruz runęły trony zaborcze, a na grobiej Polski odwołany został z świę-

że tam gdzieżindziej rodzący nasi są już wolni... że Wódz Ukochany wrócił z niemieckiej niewoli i mocną dłońią ujął ster nawy państwowej.

Jawi się nam, jak żywe, i owe dni chwalebne lata i jesieni 1920 roku... Walki heroiczne żołnierza naszego... zerwanie się całego Narodu ku obronie tego, co najwęższe i najdroższe... zmagania się nadludzkie... bliski geniuszu wojennego Polski i poświęcenia jednostek, nieczęsto słyszanego w dziejach...

Odczyt Ministra Cara w Wilnie

na temat: „Józef Piłsudski a Państwo Polskie“.

Wilno, 9 listopada. (PAT.) W dniu 8 b. m. p. Minister Sprawiedliwości Car wygłosił odczyt pod tytułem „Józef Piłsudski a Państwo Polskie“. — Na wstępie prelegent podał obraz ciężkich warunków wewnętrznych i zewnętrznych, w jakich znajdowało się powstające Państwo Polskie w chwili, gdy pełnił władzę ujął w swe ręce Marszałek Piłsudski. Następnie prelegent przedstawił o okresie poprzedzającego zwołanie pierwszego Sejmu oraz zwycięstwa obojętnego w walce o utrzymanie rubieży południowych i wschodnich, poczem tak charakteryzował stosunek Marszałka do zagadnienia praworządności Państwa oraz demokracji: „Mimo, iż w owym okresie Józef Piłsudski był jedynym przedstawicielem władzy w tej chwili, mimo, iż w jego rękach skupiała się władza i odpowiedzialność cała nieograniczona władza państwowa, mimo, iż prerogatywy tej władzy miały być w istocie charakterem dyktatorski, Józef Piłsudski bez wszelkiego z czyjejkolwiek bądź strony nacisku składał zgodnie z przyrzeczeniem swoją władzę w ręce powołanego przez siebie Sejmu ustawodawczego“. W chwili zwołania się Sejmu ustawodawczego rozpoczęły się u nas rządy sejmowe, które jednak zawiady pokładane w nich nadzieje, schodząc z szerokiej drogi pracy dla dobra Państwa na wąską ścieżkę wzajemnych walk i rozpraw partyjnych. Najboleśniej i najdotkliwiej te walki zawzięte i małostkowe odbiły się na akcie Konstytucji z dnia 7 marca. „Mali ludzie, pochłonięci małostkowymi sprawami, nie byli w stanie stworzyć wielkiego dzieła, jakim powinna być Konstytucja odrodzonej Polski. To też nie wytrzymała ona ani próby ogień życia, ani nie umiała oraz się wobec głosów krytyki rozlegających się zewsząd“. Sejm w momentach przemłowych, gdy chodziło o stabilizację waluty w r. 1923, czy uporządkowanie ustaw w r. 1926, czy też o obronę kraju w r. 1926, abywał dobrowolnie ze swych uprawnień i ciężką odpowiedzialność za te sprawy przerzucał na Rząd. W śladem ciągu Minister Car podkreślił światowy charakter kryzysu parlamentarnego, podnosząc przytem, że ciężki stan tego kryzysu u nas, wobec ogromnego różnicowania opinii w placówkach społecznej i narodowej, naraził stanowisko mocarstwa Polski na niebezpieczeństwo i przeto wymaga natychmiastowej reformy ustroju w kierunku uszanowania silnej i trwałej władzy wykonawczej. To zadanie wziął na siebie Marszałek Piłsudski, gdy w maju 1926 r. użył „środków przymusu

w stosunku do istniejącego w owym czasie w Polsce porządku“, aby Polska, toczona przez sejmowadztwo, na brzegu nieumierającej przepaści wprowadzona została na drogę zdrowego i normalnego rozwoju. „Wierny swoim założeniom, wypowiedzianym w deklaracji z dnia 14 listopada 1918, Marszałek Piłsudski, mimo, iż po raz drugi w Polsce odrodzonej skupił w swych rękach pełnię władzy państwowej, nie dał się nakłonić podstępom dyktatorskim, lecz wkroczył znowu na drogę legalną“. Legalny był wybór Marszałka przez Zgromadzenie Narodowe na urząd Prezydenta, legalny był wybór prof. Mościckiego, który nastąpił wskutek rezygnacji Marszałka, legalna była zmiana Konstytucji, dokonana przez Sejm i Senat w r. 1926, legalne było zwołanie w r. 1928 Sejmu, legalne było rozwiązanie tego Sejmu w r. 1930. Wreszcie zarządzenie nowych wyborów, na podstawie niezmienionej ordynacji jest aktem legalnym, opartym na artykule 26 Konstytucji. Ten stosunek Marszałka do praworządności w momentach najbardziej dla kraju przełomowych, świadczy o tem, że krocy

on stale po drodze prawa, jako wielki autorzytet moralny, który pozostaje wierny swemu posłannictwu strażnika mocy i bezpieczeństwa Państwa Polskiego. Ostatni Sejm — mówił w dalszym ciągu Minister Car — nie spełnił zleconego mu Konstytucją zadania na prawy ustroju. Rzeczywiście, albowiem wewnętrzne rozdzieranie Sejmu oraz zasadnicza rozbieżność liczących stronniczości uniemożliwiła jakąkolwiek pozytywną pracę. To też rozwiązanie poprzedniego Sejmu i zarządzenie wyborów oznacza przedewszystkiem odwołanie się do zdrowego instynktu i geniuszu Narodu polskiego w pracy nad udoskonaleniem naszego ustroju i oparciem go na zdrowych podstawach Rzeczypospolitej demokratycznej z silną władzą wykonawczą i z światłym Sejmem na czele.

W zakończeniu prelegent zaznaczył, że walka nie toczy się ani o zaprowadzenie dyktatury, ani o zniszczenie parlamentarizmu, lecz jedynie o wykorzystanie z ustroju Polski dyktatury parlamentarzysty i ugruntowanie na jej miejscu zdrowego i rozumnego ustroju parlamentarnego. Taki jest cel, przyświecający pracy Marszałka Piłsudskiego i o ucrzywiństwie tego celu zdecydował na Naród przy najbliższych wyborach.

szawy przedstawicieli Rządu: Minister komunikacji Kühn, Minister pracy i opieki społecznej Prystor, prezes Naczelnej Izby Kontroli gen. Krzemieński, prezes Dyrekcji kolejowej warszawskiej Biernicki, wielu wyższych urzędników Ministerstwa komunikacji i inni. O godz. 8 40, specjalny pociąg, zajeżdżał na stację Herby Nowe. Po nabożeństwie Minister Kühn, przy dźwiękach hymnu narodowego dokonał przecięcia symbolicznej wstęgi, otwierając temsamem nową linię.

Gdynia, 9 listopada. (PAT.) W dniu dzisiejszym nastąpił drugi akt uroczystości związanych z poświęceniem i otwarciem ruchu osobowego i towarowego na nowozbudowanej wielkiej magistrali kolejowej, łączącej Górny Śląsk z Gdynią, a mianowicie uruchomiony został drugi odcinek tej linii, prowadzący z Nowej Wisłiekiej przez Bydgoszcz do Gdyni. W dzisiejszej uroczystości wzięli udział jako przedstawiciele Rządu Minister komunikacji inż. Kühn, Minister pracy i opieki społecznej Prystor, Minister rolnictwa, lasów i leśnictwa Włocławski, przemysłu i handlu Kożuchowski, generały komisarz Rządowej w Gdańsku Strassburger, prezesi Dyrekcji kolejowych w Poznaniu p. Ruciński i w Gdańsku p. Dobrzycki, oraz wszystkie te osoby, które brały udział w uroczystościach dnia poprzedniego, przy otwarciu odcinka Herby Nowe — Zdunsk Woła.

Ż ostatniej chwili.

Nowa fala zbiegów z Rosji sow. przybyła na pogranicze polskie.

(Telefonom od naszego korespondenta.)

Warszawa, 10 listopada. Na pograniczu polsko-sowieckim napływa codziennie nowa fala zbiegów, przeważnie chłopów, którzy uciekają przed terrorem sowieckim. Władze sowieckie

rozpoczęły ostatnio ze zdwojoną energią przeprowadzać kolektywizację. Na pogranicze przybywają chłopcy i głębi Rosji. Każdemu oddziałowi chłopów towarzyszy oddział G. P. U.

Głos dziennika amerykańskiego o Gdyni.

(Telefonom od naszego korespondenta.)

Nowy Jork, 10 listopada. (PAT.) Korespondent nowojorski „Times“ nadesłał z Gdyni dłuższy artykuł o rozwoju portu. Pisze on: Gorączkowa energia, z jaką port ten jest budowany, świadczy o entuzjazmie i zafascynacji narodu polskiego we władzę siły. Nie można powstrzymać się od podziwu, gdy

się ocenia wyniki energii i przedsiębiorczości Polski, ale każdy zastanowi się również musi nad tem, co stanie się z tym wązkiem półwyspem polskiego terytorium w razie wojny. Gdy zażytych do Polaka, odpowiada na to w sposób, świadczący o silnej wierze w przyszłość.

Wyniki wyborów w Austrii.

Niezmieniony stan posiadania stronnictw.

Wiedeń, 9 listopada. (PAT.) Dziś odbywały się na terenie Austrii wybory do Rady Narodowej. Wybory w 7 wiedeńskich okręgach wyborczych tudzież w Dolnej Austrii miały przebieg spokojny. Udział wyborców bardzo wielki. O godz. 17-tej zamknięto lokale wyborcze i przystąpiono do obliczeń. Wczorajszej nocy doszło do starć w Gracu i Klosterneuburgu między przeciwnikami politycznymi, przyczem kilka osób zostało poranionych. Policja i żandarmerja przywróciły spokój.

Wiedeń, 10 listopada. (PAT.) Dziś rano ogłoszone zostały rezultaty wyborów do austriackiej Rady Narodowej. Ze 165 mandatów zdobyli: socjal - demokraci, 72, (poprzednio 71), chrześcijaństwo - socjalni 63 (73),

blok Schobera, w skład którego wchodzi narodowcy niemiecy i związek chłopów 19 (21) blok Heimwehry 8.

W okręgach wiedeńskich zdobyli socjal - demokraci 30 mandatów (29), chrześcijaństwo - socjalni 11 (14), Blok Schobera 4 (2).

Ogólna ilość głosów oddanych na poszczególne stronnictwa w okręgu wiedeńskim przedstawia się następująco: socjal - demokraci 703.481 (571.464), chrześcijaństwo - socjalni 382.882 (437.783), blok Schobera 124.376 (demokraci 6.709 (15.112), lista żydowska 2.134 (10.845), komuniści 10.551 (7.521), blok Heimwehry 26.377, narodowcy - socjaliści (kierunek Hitlerowski) 27.544 i austriacka partja ludowa 8.497.

Głosy prasy wiedeńskiej.

Wiedeń, 10 listopada. (PAT.) Dziś się zaczęły, omawiając wyniki wyborów zaznaczyć, że nie przyniosły one istotnych zmian. Stronnictwa mieszczańskie utrzymały swoją wię-

kość w Radzie Narodowej, jakkolwiek nie udało im się osłabić silnej opozycji socjal-demokratów. Większą rolę odegra w przyszłej Radzie Narodowej blok Schobera, jako stronnictwo środka.

Otwarcie nowej linii kolejowej łączącej Górny Śląsk z Gdynią.

Gniezno, 9 listopada. (PAT.) W sobotę nastąpiło uroczyste otwarcie ruchu tymczasowego towarowego i osobowego na nowej magistrali kolejowej,

Ogólna suma budżetu.

Warszawa, 9 listopada. (PAT.) Rada Gabinetowa na posiedzeniu w dniu 5 bm. ustaliła globalną sumę na rok 1931-32. Dochody preliminarne zostały w wysokości 2,890.000.000, wydatki zaś w wysokości 2,886.000.000 złotych.

Odznaczenie prof. Zielińskiego.

Paryż, 9 listopada. (PAT.) W sobotę na uroczystym posiedzeniu Senatu Sorbony w obecności ministra oświaty Marraud'a nastąpiło odznaczenie aktu nadania dyplomu honorowego znanemu profesorowi Uniwersytetu warszawskiego Tadeuszowi Zielińskiemu. Dziekan Wydziału humanistycznego w gorących słowach podkreślił zasługi naszego wielkiego uczonego, znanego z nazwy klasycysty i filologa, przypominając węgły przyjaźni, łączące Francję z Polską, oraz wyrażając uznanie dla bohaterstwa naszego kraju.

Odczyt prof. Górki.

Bukareszt, 9 listopada. (PAT.) Dziś się zaczął paryżski odczyt opinii o sernie publiczne posiedzenie akademii unięjskiej w Bukareszcie w dniu 7 b. m., na którym dr. Olgierd Górka w obecności przedstawicieli świata naukowego Rumunii, reprezentantów władz, posłataw polskiego i t. d. wygłosił referat o odkrytej przez niego najstarszej kronice rumuńskiej. Prezes akademii Biant w przemówieniu swym podkreślił znaczenie dla historii Rumunii zbliżenia obu narodów. Posiedzenie zakończyło się przemówieniem prof. Górkę.

Rozwiązanie Rady m. w Częstochowie.

Częstochowa, 9 listopada. (PAT.) Wczoraj rano przybył do Częstochowy wojewódzki inspektor Związków komunalnych p. Średnicki, który doznał wczorajszego ranka w Miejskiej Włoskiejmu reskrypt Wojewody nie lekceży, zawiadamiający o rozpoznaniu Ministerstwa spraw wewnętrznych w sprawie rozwiązania Rady miejskiej, złożenia z urzędu obecnego magistratu i mianowania na stanowisko kierownika tymczasowego zarządu miasta Częstochowy Aleksandra Bratkowskiemu.

Krzyż Niepodległości.

Warszawa, 9 listopada. (PAT.) W dniu 6 b. m. Pan Prezydent Rzplitej nadał Krzyż Niepodległości z mieczami, za pracę w dziele odzyskania niepodległości: Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu, Aleksandrowi Piłsudskiemu, Aleksandrowi Prystowskiemu, Kazimierzowi W. Sosnkowskiemu, Edwardowi Rydzowi-Smigłemu, Julianowi Ściechowi-czowi, Waleremu Ślawkowi, Adamowi Kocini, Wacławowi Jedlińskiemu, oraz Krzyż Niepodległości dr. Janowi Kollontaj-Szrednickiemu. Pierwszych 10 osób odznaczonych stanowią w myśl statutu Komitet Krzyża i Medalu Niepodległości, od którego to komitetu wychodzić będą wnioski o odznaczenie Krzyżem i Medalem. Komitet ten odbył już swe pierwsze posiedzenie. W „Monitorze Polskim“ z dnia 10 listopada ukazał się zarządzenie Prezesa Rzeczypospolitej o nadaniu Krzyża oraz Medalu Niepodległości weteranom powstań narodowych. Krzyż Niepodległości z mieczami nadany został 314 weteranom, Krzyż Niepodległości 39 weteranom, a Medal Niepodległości 51.

Dwanaście lat we własnym domu.

Retrospektywny rzut oka na rozwój naszych stosunków gospodarczych.

Przed dwunastu laty zmartwychwstała nasza Ojczyzna. Jeszcze dwa lata krwawić się musiał żołnierz polski, by wschodnią granicę Rzeczypospolitej wytyczyć i umocnić. Jeszcze na poszczególnych odcinkach odbywał się musiał płebczyty, aby stan granic polskich ostatecznie uregulować.

Życie gospodarcze w opłakany sposób znajdowało się stanie. Zniszczenie wojenne, rekwizycje zaborcze, dokonane ciężko ziemie polskie. Po stu kilkudziesięciu latach niewoli, w czasie której organizm gospodarczy Polski, rozdzielony przez trzech zaborców, przystosowywać się musiał do innych rynków zbytu, innym prawom podlegać, z obcych źródeł czerpać surowce, — został złaczony w jedno. Przed życiem gospodarczym Polski stanęły wielkie zadania: przystosować się do nowych warunków, odbudowywać się, zaopatrzyć armię i wyzłodzić z przetrwałej wojny rynek wewnętrzny, szukać na zewnątrz nowych rynków, mogących zastąpić dawne rynki zbytu, na które siłą rzeczy byliśmy skazani, wchodząc w skład wrogich nam potencyj zaborczych.

Temi zagadnieniami było Państwo Polskie zaabsorbowane od samego momentu powstania.

Przedewszystkiem zjawiała się konieczność wykreślenia w organizację Państwa Polskiego linii rozwoju organizacji gospodarczych. Miał temu uchylić rękę art. 68 ustawy konstytucyjnej, który przewidywał utworzenie w Polsce Naczelnej Izby Gospodarczej, jako uwieńczenie samorządu gospodarczego, opierającego się na Izbach przemysłowo-handlowych, rzemieślniczych, rolniczych, pracy.

Realizacja wszakże tego zamierzenia konstytucyjnego pozostała przez szereg lat tylko ideałem a wszelkie próby rozwiązania go rozbiły się o sprzeczność interesów, czysto dziedzicznych czy organizacyjnych.

Dopiero przełom państwowy roku 1926 przyniósł w tej zasadniczej dzie-

dzie, w dziedzinie organizacji gospodarczej pożądane zmiany.

Rząd pomajowy przystąpił do utworzenia samorządu gospodarczego. Powołano do życia nowe Izby handlo-

wo-przemysłowe, wprowadzono Izby rzemieślnicze; przez stworzenie Izby rolniczych zapewniono wreszcie i rolnictwu reprezentację ustawową.

Jest tedy faktem niezaprzeczalnym,

1 WÓRCA NASZEJ NIEPODLEGŁOŚCI, WSKRZESIELCIE PAŃSTWA POLSKIEGO
MARSZAŁEK JÓZEF PIŁSUDSKI.

że w dziedzinie organizacji życia gospodarczego i zapewnienia mu ram wojowych, rząd Marszałka Piłsudskiego dokonał doniosłego zadania przez stworzenie aparatu gospodarczego, który może funkcjonować i zapomoć którego może całe społeczeństwo żywy udział w tworzeniu sprzyjających rozwojowi przemysłu, handlu i rolnictwa warunków.

Na życie gospodarczem Polski odbiły się w pierwszych latach fatalne formy ustroju. Parlament polski narodził się z wszystkimi wadami wszystkich parlamentów świata, a co gorsza, nawiązał nie, łącząc go z najgorszymi tradycjami dawnego sejmowładztwa w Polsce przedrozbiorowej. W tych warunkach Państwo nie mogło dać życia gospodarczemu dwóch najważniejszych czynników normalnego rozwoju gospodarczego: trwałej waluty i zrównoważonego budżetu. Konjunktura inflacyjna, dała pewnych dziedzin życia korzyść, przesłaniała prawdziwy obraz rzeczywistości, powodując coraz głębiej brnięcie w bagno błędów gospodarczych.

W r. 1924 Premier i Minister Skarbu Grabski usiłował opanować sytuację i stworzyć dla rozwoju życia gospodarczego owe dwa wyżej wspomniane czynniki. Reforma się nie udała. Zbyt odrażająca była od całokształtu życia państwowego. Próba naprawy Rzeczypospolitej nie sennie w ślabinach podstaw naszego życia, nie sięgnęła do źródła zła: wadliwego podziału władzy i choroby największej — sejmowładztwa.

Musiał przyleć przewrót.

Znany aforyzm Marszałka Piłsudskiego o „wyciągu pracy” stał się niejako naczelną dyspozycją programu gospodarczego owych rządów.

Rozpoczął się okres stabilizacji stosunków gospodarczych i planowej ich organizacji. Pieniądz, ten najbardziej podstawowy element obrotu gospodarczego, został faktycznie i trwale usta-

Okres trzeci (tom IV-ty) — to wojna światowa. Józef Piłsudski działa wtedy, jako wódz I-szej brzojowej Legii i jako mąż stanu, stawiający i przeprowadzający swój program polityki polskiej, później jako członek Tymczasowej Rady Stanu i wreszcie jako — wieziony niemiecki w Magdeburgu, którego dopiero brask rewolucji niemieckiej wyswobodził z murów twierdzy i wraca oczekującego go Polsce.

Od listopada 1918 r. działa Piłsudski jako Wódz Naczelny i Naczelnik Państwa, potem jako Szef Sztabu Generalnego; a kiedy — po doświadczeniach jego przeciwników — wycofuje się, w lipcu 1923 r. z czynnego życia publicznego do swego „Tusculum” w Sulejówku, — wówczas odwołuje się pracy pisarskiej i publicystycznej z największą w całym życiu intensywnością. Okres ten kończy się w maju 1926. Pisma z lat 1918—1926 zostaną ujęte w czterech dalszych tomach wydawnictwa (tomy V—VIII).

Naturalnie, nie kończy się na tem działalność pisarska Marszałka; rozwija się ona dalej po maju 1926 r., trwa nieprzerwanie do dzisiaj, i trwać będzie jeszcze długo, dając narodowi wciąż nowe wartości, oddającą wciąż nowe strony niepospolitej duszy i genialnego umysłu wielkiego Wodza — Pisarza.

Ale tę dalszą twórczość pisarską eliminowano narazie z obecnego wydawnictwa, zostawiając ją do dalszych jego tomów. Nie ulega jednak wątpliwości, że i enuncjacja Piłsudskiego z ostatnich lat, że jego przemówienia zjazdowe, artykuły i wywiady, sięgające do glebi narodowych i państwowych zagadnień, targać mocno mózgiem, trzewiami

i sercem narodem, chłozzące i wychowujące narodem, elektryzujące jego wiarę i rzeczy głęboko przeżytych i odczuwanych i dlatego może tak drastycznie nieraz w swej formie, — zostaną również zawarte w obecnym cennym wydawnictwie.

Wydanie dzieł Józefa Piłsudskiego było już dawno rzeczy konieczną. Argumentowanie w tym kierunku jest wcale niepotrzebne. Warto jednak przytoczyć, co o tem myślał wydawcy: „Losy tych pism” — czytamy we wstępie do I-go tomu — „podobne są do własnych losów ich Autora. Rozpoznał ukryty pod pseudonimem, znany jednostkom tylko w podziemiach rewolucyjnej konspiracji, pracował potem, jako kierownik ruchu strzeleckiego i przegonywał wojskowych, które w społeczeństwie przejednowanem nie znajdowały zrozumienia ani szerszego odzewu — wystąpił wreszcie na powierzchnię życia polskiego, jako Wódz Legionów, zastąpił jako Naczelnik Państwa i Naczelnik Wódz polskiego wojska. I wtedy jednak niespodziewanie poostał niesrozumianym. Jego czynny traktowany są często, jako oszalańczone i niespodziane zdarzenia i rzadko umiowane — jedne w związku z drugimi, jako ogaława w lańcuchu pracy i walki o odrodzenie Państwa i wychowanie narodu. Podobnie pisma Józefa Piłsudskiego znane we fragmentach, dostępne często tylko w chwilach ich ogłoszenia, nie są dożyłczas i nie mogą być pojęte, ani ocenione w ich ciągłości i zbiorowym znaczeniu. W tym stanie rzeczy wyrzobiła się w społeczeństwie polskim

Pisma Józefa Piłsudskiego.

Mamy przed sobą pierwszy tom „Pism, mów, rozkazów Józefa Piłsudskiego”, wydany okazałe i chwalebnie troskliwością przez „Instytut badania najnowszej historii Polski” pod redakcją dra Michała Sokolnickiego i gen. Juliana Stachewicza.

Prospekt, dodany do tego tomu, zapowiada, że całość wydawnictwa obejmie tomów 8, a doprowadza nas do maja 1926 roku, tj. do tej pamiętnej daty, która rozpoczyna nową epokę w życiu i działalności Pierwszego Marszałka Polski.

Plan zbiorowego wydania dzieł i pism Piłsudskiego przeprowadzony został przez redaktorów nie bez pewnych wąhań.

Zastanawiano się naprzód, które pisma powinny być ogłoszone; po przecięciu w okresie, kiedy Józef Piłsudski pełnił najwyższe funkcje państwowe, powstawała masa aktów publicznych, przeto niego podpisywanych, których jednakże do jego twórczości pisarskiej zaliczyć nie można; dopiero historycy określili kiedyś ściśle, które z nich były wykreśleniem twórczości ducha Piłsudskiego, a które były wynikiem i potrzebą pracy urzędowej. Zresztą, nie każdy akt publiczny nadaje się już dzisiaj — ze względu na interes Państwa — do publikacji. Nie sięgał też wydawcy i nie mieli prawa sięgać do korespondencji prywatnej Marszałka i do autografów jego pism. Ograniczono się więc ostatecznie do zebrania i wydania tego wszystkiego, co było dotąd o głoszone w druku, — zważywszy

za w pierwszych okresach działalności Piłsudskiego — w pierwodrukach i czasopiśmie mało dostępnych, należących prawie do „białych kruków”.

Druka kwestia, która się nasuwała, była sprawa uporządkowania i rozdzielania treści. Tutaj zdecydowano się na zasadę chronologiczną, bo tylko chronologiczny układ pism potrafi najlepiej odzwierciedlić postać Autora, jego rozwój duchowy, ewolucję jego umysłowości i ideologii.

Podział twórczości pisarskiej Józefa Piłsudskiego odpowiadać będzie za tem dokładnie tym kilku wybitnym i wyrażonym okresem, na jakie dzieli się życie i praca wielkiego Przewodnika i Nauczyciela naszego narodu.

Pierwszy okres rozpoczyna się z r. 1893, z powrotem Piłsudskiego z Syberii; obejmie zaś okres pracy jego polityczno-partijnej, tworzenia i uzasadniania programu niepodległościowego P. P. S., okres, który trwał do ukończenia rewolucji w r. 1908. To jest właśnie zawartość obecnego tomu I-go i tomu II-go, którego jeszcze nie otrzymaliśmy.

Następny okres (tom III-ci) — to czas przygotowywania do walki zbrojnej z caratem, już nie w obrębie organizacji partyjnej, ale na szerszym, ogólnopolskim terenie, pod hasłem wojskowego przysposobienia narodu do walki z Rosją. Jest to ważny i pamiętny (także nam Lwowianom) okres życia dzisiejszego Marszałka, rozpoczęty w r. 1908, a ukończony epokowym wyznaczaniem kadrowości w pole dnia 6 sierpnia 1914 roku.

bilizowany. Budżet Państwa, ten element, który decyduje o polityce gospodarczo-financejnego Rządu i jej zakresie, został uproszczony i stał się zrównoważony. Droga pożyczek zagranicznych organizm gospodarczy został wzmożony.

Wskutek wiekowej niewoli życie polskie było poddane działaniu odmiennych systemów prawnych. Twórczość ustawodawstwa w odbudowanej Polsce musiała więc iść w kierunku stworzenia nowego, jednolitego dla całego Państwa, do nowych stosunków przystosowanego, prawa gospodarczego. W tymto okresie pomajomow powstała nowa ustawa, przewidywała, że prawo akcyjne, cały szereg nader ważnych ustaw i rozporządzeń, regulujących poszczególne dziedziny przemysłu, rolnictwa, pracy i finansów.

Równoległe toczy się akcja, zmierzająca ku dorównaniu dopomożeniu życiu gospodarczemu, jak ulgi celne, zwrot cel, ulgi podatkowe i kredyty. Wielkie wysiłki koncentruje Rząd na sprawie handlu morskiego i na danie Polsce takich warunków, któreby dałyby życiu gospodarczemu naciągnięcie z handlu morskiego wszystkich tych korzyści, jakie ten handel daje innym narodom morskim. Rząd realizuje projekt budowy drugiego portu polskiego w Gdyni, która dziś jest, jednym z najpoważniejszych portów nie tylko na Morzu Bałtyckim, ale i w całej Europie.

Spuścizna powojenna pozostawiła odrożnioną Rzeczpospolitą i 187-letnich budynków mieszkaniowych i gospodarczych. Z chwilą zakończenia działań wojennych w całej grozie stała przed naszem oczyma gład mieszkaniowa, której w swem natężeniu nie ustępował brakowi środków żywności w najgorszych okresach wojny.

Wegiel Górnośląski

pierwszej jakości Zł. 66 za tonnę z dostawą przed dom — oraz KOKS i

DRZEWO opałowe poleca biuro węgla

ALEXANDER POWROŹNIKI I S-ka

emer. ppłk. W. P.

Lwów, K. Ujejskiego 14. Tel. 74-78.

opinja, że Piłsudski swoją pracę i swoje decyzje otacza specjalną tajemniczością, że trudnym do zrozumienia jest jego życie i jego polityczne wyznaczenie. Praca Józefa Piłsudskiego, w których wszystkie etapy i formy jego pracy publicznej znajdowały swój wyraz, bezdnie zaprzeczeniem tego twierdzenia.

Tak piszą wydawcy rozpoczętego obecnie wydania zbiorowego — i mają głęboką rację.

Mamy w rękę dopiero to m pierwsze publikacji, z młodzieńczych lat Piłsudskiego, a przecież już po przeczytaniu tych kilkuset pierwszych kart wyjdzie na ten sam moczny, potężny ton, który z wypowiedzi Marszałka bije po dzień dzisiejszy.

Ogarnia nas ten sam pałający, ale ukryty w głębiach, nie afiszujący się nigdy, żar miłości dla najczystszych ideałów ludzkości i dla tej Polski, którą Wódz nasz ukochał ponad wszystko inne. Bie z tych kart młodego studenta - rewolucjonisty, wzięcia politycznego i działacza polskiego socjalizmu — ten sam czysty, jak kryształ, wiew bezinteresowności osobistej, zaparcia się siebie, ofiarności, oddania się bez reszty w służbę ideału, niewiedzialność dla innych, a jemu świecącego już wyraźnie w mgłach dalekich.

Jest w tych pierwszych korespondencjach, artykułach, listach, raportach i odczechach Józefa Piłsudskiego z lat 1893—1900, przedwzrostem ta sama głęboka, wstrząsająca siła uczucia, która jak utajony strumień lawy, płynie pod każdym paśnikiem jego słów, popod każdym refrenem jego powiedzeń, i daje każdej jego enuncjacji

Przez długie lata społeczeństwo nasze nie potrafiło zdobyć się na energiczne przeprowadzenie akcji zaradczej. Dopiero, gdy ster rządów w Polsce ujął w swe ręce Marszałek Piłsudski, kwestia pomocy państwowej dla ruchu budowlanego pounęła się na przód. Oto w ciągu ostatnich czterech lat pomoc rządowa pomajomow dla ruchu budowlanego wyraża się cyfrą 378 milion. zł.

Resumując nasze wysiłki gospodarcze w ciągu dwunastu lat, możemy powiedzieć: po kilkuletnim błądzeniu

po manowach, weszła ostatecznie nasza polityka gospodarcza na właściwe tory po maju r. 1926. W ciągu tych ostatnich czterech lat udało się Rządowi zmobilizować wszystkie siły ekonomiczne kraju i stworzyć taką sprawną gospodarkę, której nie potrafił obalić nawet przepięty kryzys światowy. Zachwał on silnie niejedną gałąź życia, ale dalekim był od rozmiarów katastrofy, która przewalała się poprzez inne kraje.

A.

WOJEWÓDZKI PRACOWNICZY KOMITET WYBORCZY URZĄDZA DNIA 10 LISTOPADA 1930 W SALI TEATRU WIELKIEGO

Zebranie Przedwyborcze Pracowników Umysłowych

NA KTOREM P. WICEMINISTER SKARBU

STEFAN STARZYŃSKI

WYGLÓSI PRZEMÓWNIENIE NA TEMAT:

„Stałość Rządu a życie gospodarcze”

ORAZ P. PREZYDENT STOŁ. M. LWOWA

Inż. JAN BRZOZOWSKI

NA TEMAT:

„RZĄD, SEJM A URZĘDNIKI”

Początek punktualnie o godzinie 17.30. — Wejście na salę wyłącznie za okazaniem zaproszenia i biletu, które wydaje Sekretariat W. P. K. W. pl. Clowy I. I. l. p. Telefon 90-91 od 9—13 i od 18—20.

Pozegnanie polskiego chargé d'affaires w Japonii.

Z Tokio donoszą:

Dnia 24 października b. r. opuścił Tokio po trzyletnim prześledu pobyte dr. Jan Frylینگ (Lwowianin) radca tokijskiego Poselstwa R. P., a w ciągu ostatnich 7 miesięcy chargé d'affaires Rzeczypospolitej. Wyjazd dr. Frylinga dał sposobność wielu najwybitniejszym przedstawicielom społeczeństwa japońskiego do wyrażenia wyjeżdżającemu dyplomacji sympatii i uznania dla jego pracy na polu zbliżenia obywateli narodów. Uczuciom tym wtóruje również prasa japońska, podkreślając z uznaniem w dłuższych artykułach działalność rozwiniętą przez dr. Frylinga w dziedzinie politycznej i kulturalnej

współpracy polsko-japońskiej. Prasa zaznacza również, że dom państwa Frylینگów stał się wybitnym ośrodkiem życia towarzyskiego Tokio.

W dniu wyjazdu państwa Frylینگów zegnali ich na dworcu liczni przedstawiciele ministerstwa spraw zagranicznych i ministerstwa Dworu Cesarskiego. Między innymi byli obecni: szef gabinetu ministerstwa spraw zagranicznych, szef protokołu dyplomatycznego, reprezentant szefa sztabu generalnego, korpus dyplomatyczny niemal w komplecie, liczni członkowie Towarzystwa polsko-japońskiego z prezesem księciem Tokugawą na czele, reprezentanci uniwersytetów i mło-

dzieży uniwersyteckiej, literatury i nauki oraz szerokich warstw społeczeństwa japońskiego.

Państwo Frylینگowie wyjechali obojętnie do Pekinu, skąd przez Ocean Indyjski i Suez, udają się do Europy. Po ukończeniu urlopu dr. Frylینگ wraca do służby w centrali M. S. Z.

Litwini kształcą się na gwałt.

Na semester jesienny w uniwersytecie kowieńskim zarejestrowało się 4,025 studentów. Oczekiwana jest rejestracja jeszcze 100 studentów. W roku ubiegłym w tym samym czasie było zarejestrowanych 3,964 studentów. Mi ministerstwo ofiało udział uniwersyte-towi rocznie po 115 stypendiów.

Obrazy w sprawie rozbrojenia.

Genewa, 9 listopada. (PAT.) Przygotowująca komisja konferencji rozbrojenowej rozważała na dzisiejszym posiedzeniu przedwzrostkiem wniosek delegata Niemiec hr. Bernstorffa, proponujący ograniczenie kontyngentu rocznego oraz czasu służby dla krajów, które posiadają obowiązkową służbę wojskową. Wniosek ten zwałozwał zdecydowanie wielu mówców, między innymi przedstawicieli Francji, Italii, Japonii, Polski, Grecji, Czechosłowacji, Rumunii, Łuksemburga, Belgii i Turcji. Ostatecznie wniosek został odrzucony. Za wnioskiem głosowali jedynie przedstawiciele: Rosji sowieckiej, Chin, Szwecji, Norwegii i Holandii.

Z kolei komisja przystąpiła do rozważenia wniosku delegacji polskiej, domagającego się dla wszystkich armii jednakowego okresu służby wojskowej. Delegat Francji Massigli i delegat Italii gen. Marini zwalczała stanowczo ten wniosek, podczas gdy Lord Cecil wniosek ten popierał.

PIJCIĘ Kawę RIEDLA
Lwów, Rutowskiego 3.

to dziwne ciepło, które wyczuł potrafi nieuprzedzony czytelnik.

Dzie od tej siły uczuciowej jakiejś osobliwie piękne, to samo piękno czystości i miłącej duszy, które przebiega dzisiaj z najbardziej chropawych i bliznących gromem jego słów.

Jest w tym młodzieńczych, gorących od walki jego pismach także niepopolity hart ducha, jest ta energijasiłami moc przekonań, która rodzi się z niezłomności wiary i z postanowień przemysłanych, przecierpianych, wypracowanych rzetelnie, których nie już nie potrafi zmienić.

Przeglądając te karty, od których trudno się oderwać, odczuwamy nieraz dojrzałość młodego umysłu, wytrwałość sądu o sprawach i ludziach, znajomość problemów trudnych i ważnych, orientację wszechstronną, wykształcenie głębokie autora, czasem prawie, że studujące; ale przede wszystkim umjęcie i wzrusza nie skalaność polskiego uczucia, promieniująca ku czytelnikowi z każdej strony tego dorobku piśmienniczego młodego polskiego socjalisty. Poprzez wszystkie hasła partyjne i ogólnoludzkie przebiega się jedno hasło najczystsze i końcowe: „Niech żyje wolny polski lud!” „Niech żyje wolne Państwo Polskie”.

Nie zmienił się w zdaniu i zasadniczość miarzdze swych duchowości Józef Piłsudski, chociaż urosł i potężniał, jak młode drzewko potężnie w dąb o ogromnych wspaniałych konarach.

Przeszedłszy przez wielkie drogi duchowej ewolucji, przez te same gościnie, któremi kroczyła ewolucja polskiej idei państwowej i państwowor-

czej, został tym samym człowiekiem, tym samym dziełem, jakim go widziemy na kartach tego pierwszego tomu pism zbieranych.

Treść 190-tom duży Józefa Piłsudskiego jest bardzo bogata. Zaczyna się od wileńskich, tajnych korespondencji Piłsudskiego do socjalistycznego „Przedwzrostu” (1893), przechodzi przez bogaty snop artykułów z „Robotnika” (1894—1900), którego Piłsudski był twórcą i redaktorem, ideowym strażnikiem i filarem najpoważniejszym, obejmując dale artykuły większe, syntetyczne, konstruktywne, jak np. artykuł o „Rosji” (1895), „Nasze Bismarck” (1896), „Robotnik”, wstęp do słynnego „Memoriału księcia Imieretyskiego” itd.; osobny dział stanowią niezwykle ciekawe wyjątki z „Korespondencji” i „Sprawozdań” o ruchu rewolucyjno-narodowym w b. Królestwie, Rosji itd., przysyłane przez Piłsudskiego do „Centralnego Komitetu Robotniczego P. P. S. (1894—1900); na zakończenie idą „Odczyty” piora Józefa Piłsudskiego, z których każdy znaczy jakiś ważny moment w dziejach rewolucyjnej walk polskich i jest jakby płomieniem tego momentu.

Cały tom poprzedzony jest wspomnianą już „Przedmową wydawców”, biograficzno-genetycznym „Wstępem”, zamykają zaś ten tom dokładne „Przypisy i objaśnienia”, odnoszące się do poszczególnych pism i enuncjacji, do dar powstania, realij, osobistości, faktów omawianych.

Niepodobna wdawać się tutaj w szczegółową analizę treści tego tomu. Odbija się w nim, jak w czułem a wiedzającym zwierciadle, historia kilkunastu

lat naszej doli rozbrojenowej, lat, kiedy Polska budziła się już coraz głębiej i stawała w ogniach epoki „burzy i zapędy”; odbija się tu nasza martyrologia i nasza nowa wola życia, nasza utajona praca podziemna i pierwsze zwycięstwa pracy rewolucyjnej i reformatorskiej, nieodłączające nigdy dażeń społecznych od wielkich dażeń ogólnonarodowych, wyzwolenie. Słychać w tej książce — jak mówił poeta — „jakieś podziemne, głuche kucie” i „jakieś standardowe rozprucie”, z których rozdził się nowy Duch i Nowe Czasy.

A pracy tej, nigdy niezapomnianej, chociaż potępianej nigdy przez samolubów i gacieli ducha narodowego, — On, Józef Piłsudski, „magna pars fortis”.

Pisma Józefa Piłsudskiego, wydane tak starannie i pięknie przez „Instytut Najnowszej Historii Polski”, powinny w Polsce rozchodzić się jak najszersze. Publikacja ich stała się dzisiaj palącą koniecznością, a odegrać powinna zasadniczą rolę nie tylko w pracy nad historią Odrodzenia Państwa Polskiego, ale i w dziedzinie wychowania państwowego naszego narodu.

Młodzież polska, ucząca się dzisiaj w polskich szkołach, znajduje już w tym pierwszym tomie rzeczy pełne w lodach krzepnięcia i podnoszących na duchu; wyrażają wspomnienie artykuły o mecenacie katolickich Zmuzuńw w Krocach, o pomniku Murawjewa w Wilnie, szereg artykułów o prześladowaniach rosyjskich w Królestwie, o niedoli młodzieży polskiej, o szkołach i uniwersytecie, lud zasadniczej wagi artykuły o pomniku Mickiewicza w

KRONIKA

LISTOPAD
10
Poniedziałek

KALENDARZ
Rz.-kat. Andrzej
Gr.-kat. Terentyja
Wschód słońca g 6 m 28
Zanadł w 5 m 28
Długość dnia g 9 m 20

LWOWSKA

TEATR WIELKI

Poniedziałek, 10 bm., o godz. 8 wiecz.: „Fiolek z Montmartre”, operetka Kalmana. (Zniżki ważne)

Wtorek, 11 bm., o godzinie 7:30 wiecz.: „Wyzwoleny” i „Megae”, opery Wieniawskiego. Występ Czarnieckiego, Zaleskiego i Mainiego. Z okazji Święta narodowego, przedstawienie pojeździ okolicznościowe przemówienie p. Prezydenta Miasta inż. Jana Brzozowskiego. (Zniżki ważne)

Środa, 12-go, czwartek, 13-go, piątek, 14-go bm., o godz. 7:30 wiecz.: „Fiolek z Montmartre”, operetka Kalmana. (Zniżki ważne)

TEATR ROZMAITOŚCI.

Poniedziałek, 10 bm., o dni następne, o godz. 7:30 wiecz.: „Dziwny wojak Szwiek”, w ukl. scen. L. Schildkrauta.

Wtorek, 11 bm., w dni następne o godz. 7:30 wiecz.: „Dorota Angermann”, dramat Hauptmanna. (Premjera)

TEATR MAŁY.

Poniedziałek, 10 bm. i w dni następne, o godz. 7:30 wiecz.: „Pierwsza pani Selby”, komedia Ervina.

TEATR NOWOŚCI.

Poniedziałek i wtorek, godz. 4-ta i 7:30: „Louisiana”.

Wyjątkowo o godzinie 8-miej rozpocznie się w Teatrze Wielkim przedstawienie w poniedziałek, dnia 10 bm. Opóźnienie to spowodowane jest względami natury technicznej. Poza tym jednym wypadkiem i jednym teatrem wszystkie widowiska wieczorne rozpoczynają się stale o godz. 7:30 wiecz.

REPERTUARIUM KINOTEATROW.

APOLLO: „Noc upoświ” (film dźwiękowy)

CASINO: „Pleśniarz gór”. Film 100%

CHIMERA: „Hrabia Capigliostro”.

FATAMORGANA: „Noc bezsenne, noc senna”.

KOPERNIKI: „Cztery pory” — film dźwiękowy i „Kokosowe orzechy”.

LEW: „Trójka”, w gł. roli Olga Czerny i Adalbert Schlettner. Pieśń i chóry w języku rosyjskim.

LUNA: „Sygnał wśród burzy”.

MARYSINKA: „Cztery pory” — film dźwiękowy i „Kokosowe orzechy”.

OAZA: „Gehenna pastierbicy”.

Warszawie. Zresztą tam ten, pisany przez młodego Piłsudskiego, cały technicznie młodością i dotyczy życia, myślenia, ideałów i dążeń ówczesnej młodzieży. A chociaż pisał go polski socjalista, który straszył niedzielną młodzież, — to cały owiany jest taką miłością narodu i ideałom narodowych, taką duchową spójnością z ideologią naszych Wieszczów, których cytując co chwila, że ze spojomości zupełnie oddać go możemy w ręce młodzieży.

Co się tyczy starszego pokolenia, to chyba rozumie ono samo wartość tej lektury dla siebie.

Osobistość Józefa Piłsudskiego — jest dla ówczesnej masy narodu naszego standardem ideałowym i symbolem nowej, lepszej przyszłości Państwa. Słowa jego słuchane są z przejęciem, jak słowa — drogowyskazy, jako słowa — czynny.

Poznajając lepiej i dokładniej jego myśli i dążenia, przypatrując się głębiej rozwojowi jego osobowości i jego poglądów, zstępujemy narażem w głąb siebie, w zwykłym nierzaz zaporem spłot naszych zagadnień państwowych, społecznych i narodowych.

Lektura „Pism zbiorowych” ułatwi nam tę pracę bardzo znacznie i da tę satysfakcję bezpośredniego zetknięcia się myśli z myślą, ducha z duchem, która w postępie każdej wielkiej idei odgrywała rolę niepodważalną.

Publikacji dalszych tomów „Pism, mów i rozkazów” oczekujemy z zrozuważną niecierpliwością.

S. J.

LISTA OBOZU POPIERAJĄCEGO MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO w Jego pracy nad umocnieniem Rzeczypospolitej — nosi Numer

PALACE: „Moje słoneczko” — Janet Gaynor — oraz dodatki dźwiękowe.

PAN: „Tredowata”.

PROMIEN: „Zagłada Rosji” oraz towarzyszący chór.

RAJ: „Białe cienie”, dźwiękowiec.

SPLINDID: „Pomocznica obelga”.

STYLWY: „Poeta zabrakł” oraz Fat Patachon”.

UCIECHA: „Zakazana kobieta”. (Varcony, Schildkraut).

Członek Zrzeszenia Artystów Plastyków „ARTES”, artysta grafik Ludwik Tyrowicz, wygłosi w poniedziałek, 10 bm., o godzinie 19 35 min., odczyt przez radio na temat: „Grafika, sztuka odzyskująca się”.

Zrzeszenie Artystów Plastyków „ARTES”, wygłosi w bież. miesiącu swoją pierwszą taką grafię. Tekst obejmuje 10 autografów następujących artystów: Hahn Otto, Janisch Jerzy, Kryzoborski Aleksander, Lille Ludwik, Reichowna Margit, Riemer Aleksander, Sienkiewicz Roman, Streng Henryk, Tyrowicz Ludwik i Wojciechowski Stefan. Subskrypcję przyjmie: Sekretariat Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, ul. Dzieduszyckich 1, Księgarnia „Oświata” ul. Akademicka i Sekretariat „ARTES” ul. Listopada 30, II p., tel. 84-94. Cena tyci w subskrypcji: zł. 80, po wyjątku tyci zł. 100.

Z powodu rocznicy odzyskania niepodległości młodzież szkolna będzie zwolniona od zajęć w dniu 11-go listopada. Natomiast szkoły uczącej w dniu tym uczynią obchody własne lub wezmą udział w ogólnych obchodach, zorganizowanych w tym dniu.

Towarzystwo naukowe we Lwowie. Posiedzenie Wydziału historyczno-filozoficznego odbędzie się we wtorek, dnia 11 listopada 1930, o godz. 6-tej popoł. w Seminarjum prof. A. Hama. Porządek dzienny: Czł. dr. H. Polachowski: Księga bracka św. Krzysztofa na Arlierbu w Tyrolu.

STOLECZNA

P. Prezydent Rzpłitej przyjął w sobotę przedpołudniem p. Mazanowską ze Lwowa, która ofiarowała P. Prezydentowi księgę pamiątkową Obrońców Lwowa.

Nowe freski w kaplicy Sobieskiego na Kahlenbergu.

Nowe freski w kaplicy Sobieskiego na Kahlenbergu układał prof. Rosena ze Lwowa, przedstawiając sceny alegoryczne z odciszy Wiednia. Na ścianie bocznej przedstawiony jest nuncjusz apostołski Marco d'Aviano, odprawiający Mszę św. i wymawiający zamiast „Ite missa est” słowa: „Tu, Johannes vices”. Przed ołtarzem Józef król Sobieski, służący do Mszy, obok stoi ks. Karol Lotaryński, Maksymilian Bawarski i Jakób Sobieski. Na dalszym planie przedstawiony jest św. Ludwik i ruszenie na krucjatę. W obrazie widnieją herby dowódców wyprawy wiedeńskiej, w środku herb króla Jana według oryginalnej pieczęci wyściśniętej na układzie zawartym z cesarzem Leopoldem. Nad ołtarzem

KRAJOWA

PRZEMYŚL. Arestowanie b. posła. Na polecenie prokuratora w Przemyślu aresztowano w dniu dzisiejszym po raz drugi b. posła Jakóba Pawłowskiego, członkowego kandydata listy Związku obrony praw i wolności ludu okręgu Nr. 48. Powodem aresztowania było wygłoszenie podburzającego przemówienia na jednym z wieców przedwyborczych.

STANISŁAWÓW. Z pobytu Wiceministra Skł. Bu. Starzyńskiego. Dnia 8 bm. w pol. przybył do Stanisławowa Wicemin. Skarbu Stefan Starzyński, powitany na dworcu przez p. Wojciech Jagodzińskiego i reprezentantów władz. P. Wiceminister udał się do pierwszego i II-go Urzędu skarbowego, zwiedził gmach Burzy ziemleńczej oraz wziął udział w zebraniu Rodziny Wojaków. Następnie p. Wiceminister przeprawiał na zebraniu Rady miejskiego Bloku Współpracy z Rządem w sali Teatru im. Moniuszki. Sala była po brzegi wypełniona publicznością. P. Wiceminister przedstawił ważność obywatelską, choć wadliwą politykę wewnętrznej jak i zagranicznej, poczem nakreślił stosunki ekonomiczne i gospodarcze kraju. Następnie przemawiał burmistrz m. Stanisławowa Chowaniec, poczem powziął jednomyślnie rezolucję w sprawie poparcia przy wyborach do Sejmu i Senatu ul. Nr. 1.

Światowy rynek obniżył ceny na surowce.

Zarysowując się od dłuższego czasu znaczną zniżką surowców przemysłowych jest już dziś faktem. W tym stanie rzeczy poczynił też firma A. Wittels, Składy tekstylne we Lwowie, ul. Rutowskiego 7, bardzo korzystne zakupy wprost w fabrykach Belskich wszelkiego rodzaju materiałów włókiennych, a tem samem obniżył znacznie ceny.

Firma Wittels, Lwów, Rutowskiego 7, prowadzi jak dotychczas, wspólnie z utwierdzoną fachową siłą krawiecką, salon krawiecki miękki i wykonuje wykwintną garderobę męską, jak ubrania, wierzchy futrzane i raglany do miary, broszki pełną gwarancję za punktualność i solidne wykonanie.

Dla reklamy dotarczym ubrania męskie w cenie zł. 150 — i raglany z pierwszorzędnych materiałów po zł. 160 —.

MYLI SIĘ BARDZO

ten, kto sądzi, że można wygrać nie kupiwszy kuponu. Korrespondentki można zamówić LOSY LOTERII KLASOWEJ (14 — zł. 10, 12 — zł. 10, 1/1 zł. 40), poczem przysyłamy losy i dołączamy czek P. K. O.

DOM BANKOWY SZKOTI I CHAJES, LWÓW, 995-10

RAGLANY
ANGIELSKIE I KRAJOWE
KURTKI
LODOWE
BUNDY
PODRÓŻNE

POLECA

A LA VILLE DE PARIS

Gabryel Stark

LWÓW, PL. MARJACKI 11.

Wiceminister Starzyński we Lwowie.

Wczoraj późnym wieczorem przybył tu p. Wiceminister Skarbu Starzyński, który, pozostał we Lwowie przez dzień dzisiejszy i wygłosi w Teatrze Wielkim odczyt.

Ostatnie wiadomości z miasta.

WŁAMANIE DO WINIARNI. Jettii Zitronenblat zawiadomiła policję że jacyś nieznani sprawcy włamali się do jej winiarni przy ul. Słonecznej 34 i po uprzednim wyłamaniu żelaznych drzwi skradli większą ilość wina, soku malinowego i inne rzeczy wartości ok. 1000 zł.

NAPAD NOŻOWNIKÓW. Niejak Marjan Sjaśda oraz Paweł Pawłowski napadli na placu Marji Śnieżnej na Kazimierza Szpunara i poranili go nożami. Jeden z noży złamawszy się pozostał w ciele rannego. Szpunara po zaopatrzeniu w szpitalu powszechnym odwieziono do domu. Napastnicy po dokonaniu tego czynu uciekli, wkrótce jednak władze policyjne przytrzymały Pawłowskiego zaś za Sjaśdą wszczęto poszukiwania. Powodem napadu była zemsta osobista.

STRZELANINA NA WIWAT. Michał Czerwony i brat jego Henryk wywołali wzoraj wielką awanturę na ul. Łyczakowskiej obok kościoła Klawryk przyczem zaczęli strzelać z rewolwerów. Awanturników odstawiono do komisariatu zaś rewolwer w kwatrowano.

NAGŁY ZGON. Wczoraj popołudniu przyjechał do Lwowa autobus z Zdków na plac Strzelecki niejak Herman Grüner urzędnik prywatny z Kulikowa liczący lat 38. Zasnął on nagle. Odstawiono go na Pogorze ratunkowe, gdzie wkrótce zmarł. Powodu śmierci na razie nie ustalono. Zwłoki na polecenie lekarza dzielnicy odstawiono do instytutu medycyny sądowej.

NIEŁUDZKI MAŻ. Józefa Świąrzawska, żona majstra szewskiego zawiadomiła policję, że maż jej Wiktor szew urządził stałe awantury w domu. Ostatnio zamknawszy drzwi mieszkania pobliż ją narzędziami szewskimi a chwyciwszy nóż groził jej zabiciem.

Na krzyk ofiary zbiegli się sąsiedzi, którzy wywarzywszy drzwi uciekali dnułi Świrzawskiego.

ZAJŚCIE NA POLITECHNICIE. Wczoraj popołudniu w jednej z sal Politechniki odbywało się zebranie studentów żydowskich.

W czasie obrad przybyła na salę większa grupa młodzieży polskiej, która zmusiła obadujących do opuszczenia sali, po czym zjechała ze ścian wewstribu tablice ogłoszeń Bratniej Pomocy żydowskich studentów oraz studentów ukraińskich, które spalono na dziedzińcu. W międzyczasie pod gmach Politechniki zebrali się tłum gapiów, które rozprużyła policja. Dochodzenia w toku.

KOŚCI LUDZKIE NA PLACU ŚW. DUCHA. Dziś przed południem robotnicy zajęci przy instalowaniu lamp na placu św. Ducha, w czasie kopania dołu natrafili na kości ludzkie. Ogółem wykopano trzy czaszki oraz większą ilość innych kości.

KOLDRY, tapeciki i pocieł po najtańszych cenach poleca firma R. Drzala. Lwów, Chorażczyzna 5, obok Kina „Apollo”. Przerabia koldry po 6 zł., materace po 8 zł.

Na fali dnia.

Podsluchane w tramwaju.

Tramwaj pelny. W tłumie pasażerów strz młodzieńca nuka — oboje w czapczakach gimnazjalistów.

— Wiesz — opowiada ona — dzisiaj była heca w szkole. Moja koleżanka przebrała się za Marię Konopnicką. Spieła wysoko warokcie (bo ona ma długie włosy), nalożyła szklka na nos...

— I miała taki sam kapeluszek?

— No, Konopnicka nie chodziła przecież ciągle w kapeluszu.

— Ach, pamiętam jej wiersze, uczyłem się ich. Są jakies takie...

— Okropnie smutne...

— Poprosi straznice. Zawsze tam musi być jakaś taka smutna pani w czarnej sukni z dzieckiem, na poddażu i całym jej majątkiem jest maszynka do dozwicia...

— Człowiek dosyć się martwił, a jeszcze jak zacznie czytać m a r t w i ą c e powieści i chodzić do m a r t w i ą c e go kina...

Wielka szkoda, że muszę wstać. Można by dowiedzieć się z tej rozmowy ciekawych rzeczy o literaturze i sztuce filmowej. Grunt, aby się nie martwić! Zapewne ideałem pożądaną, „niemartwiącej” twórczości owej do-rastającej panienki jest „Dzikuska” a z filmów jeden z ostatnich „przebo-wów” — „Poganiń”. Gdyby autorka nie kazała swym bohaterce tak wczesnie wziąć zamek, mogłaby „Dzikuska” zna-leż bardzo odpowiedniego meża w „Poganiń”. Przez całą dni wygrzewa-lyby się na wybrzeżu, jedząc banany i kąpijąc się w wspaniałej plaży o ksjęcu. Dopiero byłaby „niemart-wiająca” literatura!

Gdyby Konopnicka „dożyła tej po-ciechy” i mogła usłyszeć interesującą rozmowę młodych nieznajomych, na-pisałaby zapewne „niemartwiącą powieść o poziomie umysłowym powojennej młodzieży...”

(h)

Akcja przedwyborcza.

OGÓLNE ZEBRANIE OBYWATEL-SKIE W KINIE „LEW”.

W sali kina „Lew”, wypełnionej po brzozi publicznością odbył się imponu-jący wiec, na którym zebrali się przed-stawiciele różnych sfer społeczeństwa. Przedmów tworzili wicep. Litwinowicz, p. Fabjan i p. Holzman. Pierw-szy przemówił radca Wójcikiewicz, podnosząc zasługi obecnego Rządu o-kolno podniesienia kultury krajów. Na-stępnie przemawiał b. poseł dr. Hen-ryk Loewenherz, przedstawiając konieczność zmiany ustroju Państwa i na-dania Konstytucji, która zapewniłaby Polsce warunki spokojnej pracy pod silnym Rządem. Na podstawie rzeczo-wych faktów mówca przedstawił do-niosłe prace organizacyjne, przeprowa-dzone przez Rząd Marszałka Piłsud-skiego od maja 1926 r. aż do dziś dzień. Po wskazaniu na koniec, że mo-ment jest historyczny, rozstrzygaćy wobec niebezpieczeństw ze strony ży-wiości przemysłowych, oraz Niemiec i Bolzewizmu, rzucił słowa o wszystkich obywateli polskich, bez różnicy wzniesienia i narodowości, że-wym należy na dalszym istnieniu Pań-stwa, aby w odpowiedzi na prowoka-cje wrogów i w obronie przed ich za-kusami stanęli w dniu wyborów przy Marszałku Piłsudskim. Mowę dra Loewenherza przerywano żywymi okla-skami i okrzykami. Następnie prze-mawiał b. senator Lempe, który jedno-udynie zane resolution BBWR. Nastrój na zebraniu był bardzo pod-niosły.

ZEBRANIE W IZBIE RĘKODZIEL-NICZEJ.

O godz. 10 przedp. odbył się w sali Rękodzielniczej wiec cechu rzę-zników pod przewodnictwem r. Kole-skiego. W przemówieniach pp. Przeglę-dskiego, Zabielskiego, Katza, Jarolima, Drzewickiego, Schweizera i Małsa po-ruszono zagadnienia gospodarcze i decydujący wpływ obecnych wyborów na przyszłość Rzeczypospolitej. Zebra-ni entuzjastycznie przyjęli resolution, popierające listę Marszałka Piłsudskie-go.

WIEC PRACOWNIKÓW UMYŚ-LOWYCH W KINIE GARNIZONO-WEYM.

Z inicjatywy Stowarzyszeń pracow-ników umysłowych, a to: Pracowni-ków Adm. Wojsk. DOK. VI, Stowa-rzyszenia Urzędniczego Kontroli Skar-bowej, Stow. Urz. Państw. Monop. Spirytusowego, Stow. Urz. Państw. Monop. Tytoniowego — odbyło się zebranie, na którym przewodniczył prezes Wójdat, ases. pp. Lewartowski, Jaszczyński, sekr. p. Żelek Jan. Przema-wiali: Przestępski, Tadeusz, Sklepko-wicz, Zabielski i Gieżyński. Obec-nych było 400 osób. Po rzeczowych przemówieniach uchwalono resolutione za listą Nr. 1.

WIEC MIESZCZAŃSTWA ŻYDOW-SKIEGO W SALI „JAD CHARU-ZIM”.

W sali „Jad Charuzim” odbył się wielki wiec mieszczaństwa żydowskie-go, zwolany przez Żyd. Związek Oby-watełski i Żyd. Klub mieszczański.

Przybyli liczni reprezentanci sfer mie-szczańskich, inteligencji i urzędni-czych. Przewodnicztwo objeli: dr. Wasser (Żyd. Klub mieszczański), wicepr. Chajes (Żyd. Związek Obyw.) i r. Mund (Org. kupców i przemysł.). Po szeregu przemówień i referacie r. Brandstädtera i r. Fischera postano-wiono rozwinąć agitację w sferach in-teligencji i mieszczaństwa za listą Nr. 1, jakoteż uchwalono jednogłośnie znaną resolutione.

URZĘDNYCH BANKÓW GŁOSU-JA NA LISTE Nr. 1.

Zebrani w dniu 8 listopada 1930 r. na wiecu przedwyborczym w sali Ban-ku Gospodarstwa Krajowego w Lwo-wie urzędniczych lwowskich Oddziałów Banku Gospodarstwa Krajow. i Pań-stwowego Banku Rolnego po wysłu-chaniu referatów pp. dr. Marcina Szarskiego, Prezesa Izby Handlowo-Przemysłowej we Lwowie i dr. Władysława Byrki, dyrektora Izby Handlo-wo-Przemysłowej we Lwowie uchwali-li głosować solidarnie i jawnie na li-stę Nr. 1 Marszałka Józefa Piłsudskiego.

WIEC GRAJZLERNIKÓW.

W sali przy ul. Blacharskiej, tłum-nie zapelnionej przez grajzlerników żydowskich, odbył się wiec pod przewo-dnictwem prez. Wallacha. W skład przedmów weszli pp.: Kessler, Mauser, Korn i Feil. Mowę programową wygłosił kandydat prez. Jager. Na-stępnie przemawiali pp. Halber, Unterfort, r. Schlegel, ordokosa Gro-dzki, r. Kürner i in. Obecni byli także wicepr. Chajes. Wszyscy mówcy wzywali do głosowania na jedynek i potencjalnie politykę separatyzmu żydow-skiego, który okazał się zgubny dla ich kupieckich i rzemieślniczych.

Oprócz tych dwóch wielkich wie-ców, odbyły się w dzielnicy żydow-skiej oraz w Tow. drobnych handla-rzy (gmach Skarbka) cztery zebrania zwadowe, na których również u-chwalono głosować za listą Marszałka Piłsudskiego.

WIELKI WIEC PRZEDWYBOR-CZY NA ZAMARSTYNIOWIE.

W sali Domu Ludowego na Za-marstyniowie zgromadziło się całe prawie obywatelstwo miejscowe wszyst-kich sfer i narodowości. Wiec zgaił burmistrz in. Krykiewicz, poczem do przedmów powołano miejscowych obywateli. Przemawiali kandydaci z listy Nr. 1 ks. dr. Szyskiński i Wład. Wojtowicz. Zebrani przyjęli prze-mówienia z entuzjazmem i uchwali-li resolutione za listą Marszałka Piłsudskie-go.

WIEC NA LEWANDÓWCE.

W sali Związku Szereżskiego na Lewandówce odbył się wiec obywatel-ski przy udziale 300 osób. W przedm-ju zasiędl p. Mościński, Skożył-ka, Eberbach, Kopeć i Szimanka. Przemawiali pp. Zabielski, Wójkiewi-cz, Szabłowski, a w końcu kandy-dat ks. dr. Szyskiński, którego prze-mówienie nagrodzili oklaskami i żywymi oklaskami. Resolutione przyjęto jedno-

Po powrocie z zagranicy najnowse fasony ubrań męskich tanio i solidnie wykonuje

ZUCZKOWSKI MIKOŁAJA S
TELEF. 45-42

głównie, a zebranie zakończono pie-śnią Pierwszej Brygady.

WIEC NA ZNISZENIU.

W kinie „Promień” na Zniszeniu odbył się wielki wiec przy udziale 700 osób. Przedmów tworzili r. Pomerbach, dyr. Marcinkiewicz i naczm. g. Lwów. Po przemówieniach radcy Schleyana, p. Gettera i akademika Boki przyjęto jednogłośnie resolutione na rzecz listy Marszałka.

WIEC NA KLEPAROWIE.

W sali „Sokół” na Kleparowie odbyło się duże zebranie, na którym przewodniczył naczm. gminy p. Szust. Przemawiali pp. Przestępski, Zabielski i b. sen. Lempe, oraz imieniem młodzieży p. Muszyński. — Resolutione na rzecz jedynek zostały jednogłośnie przyjęte.

WIEC W KOZIELNIKACH.

W Kozielnikach pod przewodnic-twem pp. Żelbka, Dobrzańskiego i Ji-rowskiego odbyło się zebranie, na którym przemawiał p. Legutko. Po jego przemówieniu uchwalono po-przeć listę Nr. 1.

SPOŁECZESTWO ŻYDOWSKIE ZA LISTĄ Nr. 1.

Dnia 1 listopada w Kosowie od-było się wielkie zebranie społeczeń-stwa żydowskiego przy współudziale przeszło 700 członków. Przewodni-czył prezes „Jad Charuzim” p. Izak Eichner. Po dłuższych referatach wy-głoszonych przez pp. Hollera i Seku-zebrani jednomyślnie uchwiliłi resolutione, że ze względu politycznych i ekonomicznych, dla stworzenia silne-go mocarstwa państwa Pol-ski, konieczna jest konsolidacja wszyst-kich czynników państwowo - twórczych, a jednym stronnictwem, które uwzględni interesy wszystkich warstw i wysunęło jako kandydatów reprezentantów żydowskich sfer gospo-darskich, jest tylko Bezpartyjny Blok, przeto postanawiają wszyscy przy nadchodzących wyborach, oddać swoje głosy wyłącznie na listę BBWR. Podobna resolutione bezwzględnie po-cięła listy Marszałka zapada na wie-cu, który odbył się dnia 2 listopada w Kutach. Na wiecu tym zebrane społeczeństwo żydowskie w ilości przeszło 300 osób oświadczyło się tylko za listą Nr. 1.

WIELKIE ZEBRANIE ZIEMIAN W PRZEMYSLANACH.

Dnia 4 listopada odbyło się w Prze-myślanach zebranie ziemian pod przewo-dnictwem gen. Lamezana. Zebranie odbyło się przy bardzo licznych udziałzie Żydów i Rusinów. Po dłuż-szym przemówieniu, które wygłosił kandydat powolski p. Zabracki i Tra-czewski, zgromadzeni z aplauzem przyjęli resolutione popierającą listę Marszałka Piłsudskiego Nr. 1.

ZEBRANIE W KAMIONCE STRU-MIOWEJ.

Żywą i energiczną działalność przedwyborczą rozwijał BBWR w Kamionce Strumiłowej organizując cały szereg wieców w całym powiecie.

Dnia 1 listopada odbył się wiec w Nieczanowie pod przewodnictwem p. Wachla, dalej w Poloncznej, Kzempnowie, wreszcie w Strępowie przy udziale 300 osób. Na wiecu tym przewodniczył p. Hryniach. Dnia 2 listopada w Kamionce Strumiłowej odbyło się zebranie rzemieślniczo-ro-botnicze, na którym przemówienie wygłosił p. Gottfried Kitzky i in.

Na wszystkich tych wiecach za-padły uchwały: solidarnie głosować jawnie przy nadchodzących wybo-

rach do Sejmu i Sentu tylko na liście Marszałka Piłsudskiego Nr. 1.

AKCJA WYBORCZA BŁWWR. W POWIECIE JAROSŁAWSKIM.

Działalność organizacji kobiet na terenie jarosławskim jest bardzo ruchliwa. W Jarosławiu urzędowo cały szereg zebrań, a ostatnio 2 listopada odbył się większy wiec przy udziale ponad 200 uczestniczek, na którym referat wygłosiła b. posłanka jaworska ze Łwowa, — Uchwalono rezolucję bezwzględnego poparcia listy Nr. 1.

ŻYDZI ORTODOKSI OŚWIECZAJĄ SIĘ ENTUZJASTYCZNIE ZA LISTĄ MARSZĄKĄ.

W Strypu odbyło się zebranie żydowskich ortodoksoz. Przemawiał p. Welker i Władimir walczyli na wielkie znaczenie poparcia listy Nr. 1, wzywając obecnych do usilnej agitacji wyborczej wśród mas żydowskich. Piętna rezolucję, wyrażającą hold i część Prezydentowi Mościckiemu i Marszałkowi Piłsudskiemu, odczytał prezes „Agudy” p. Seldowicz.

WIECE W USTRZYKACH DOLNYCH.

Dnia 4 bm. odbył się wiec pracowniczy naftowców, samorządowych, autonomicznych i nauczycielska, zorganizowany przez miejscowy Komitet Wyborczy BŁWWR. w Ustrzykach Dolnych. Na wiecu tym przewodniczył dr. Lenarowicz. Po dłuższym przemówieniu, które wygłosił p. Woll, rozstrzygnięta publiczność bez różnicy narodowości i wyznania jednomyślnie uchwaliła rezolucję za listą B. B. W. R.

Dnia zaś 5 bm. w sali Domu Oświaty w Ustrzykach dolnych odbył się wiec włościan, który zgromadził ponad 600 rolników z Ustrzyk i najbliższej okolicy. Wiec ten odbył się pod przewodnictwem p. Wolla, a referaty wygłosili p. dr. Seidler i M. Baczewski, zebrani uchwaliли solidarnie głosić na listę Nr. 1.

ROZBIYTY WIEC SJNISTOWY.

Z Chodorowa nam pisał: Agitator sjnystyczny p. Weiss z Bóbrki sprowadził w środę, 5 bm. do Chodorowa kandydata sjnistów na okręg 55. Federbuscha, celem oddania wiecu. Za-

raz po pierwszych słowach p. kandydata obecni na sali ortodoksi podnieśli taką wrzawę, że wiec został rozwiązany. Sjnistom nie wiedzie się w Bóbrek, i 1 listopada rozbił im wiec w Bóbrek także ortodoksi. Mandat sjnistów grubo zachwiany.

INWALIDZI POWIATU ZŁOCZOWSKIEGO ZA LISTĄ Nr. 1.

W piątek, 7 bm. odbył się w Złoczowie w sali Straszka zjazd inwalidów wojennych i wdów po inwalidach powiatu złoczowskiego. Do zebranych w liczbie około 100 osób przyjeżdżając, przesyłał powiatu Związek Inwalidów go p. Kubrych, poczem przewodniczącym wybrano prezesa BŁWWR. dr. Paulo. O wyborach referował b. poseł Wojtowicz i b. przewodniczący Związku porucznik Lemenher. Uchwalono rezolucję za jednomyślnie z jawnym głosowaniem.

MAŁOPOLSKI ZWIĄZEK RABINÓW ZA LISTĄ BŁWWR.

Małopolski Związek Rabinów w Strypu wydał odczyt wyzywając wszystkich współwyznawców do silnej agitacji wyborczej dla zwycięstwa listy, na której czule stoi Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski.

WIEC W MAJDAJNE.

Dnia 1 listopada odbył się wielki wiec pod gołym niebem w Majdanie przy współudziale przeszło 1.000 osób. Referowali p. Tyrniski, Ostrowski, Bugajski i inż. Jarosz. Zebrana ludność z entuzjazmem uchwaliła oddać swe głosy tylko na listę Bezparteynego Bloku.

Taka sama rezolucja zapadła na wiecach w Pruchniku i w Wiązownicy. Dnia 4 i 5 listopada odbyły się zebrania w Muninie i Rudowoliwie. Ludność oświadczyła, że dotychczas ludność w okolicy przódzych demagogów, teraz przejrziała i widzi, że jedyną listą która dobro Państwa i ludności ma na celu, jest lista B. B. W. R.

Akademka Korpusu Kadetów.

W niedzielę, dnia 9 listopada Korpus Kadetów urządził uroczystą akademię w sali Kasyna Ocieskiego przy

ul. Piotra ku uczczeniu 12-letniej rocznicy odzyskania niepodległości i 10-lecia zwycięstwa nad bolszewikami. Na akademie przybyli w imieniu p. Wojewody naczelnik wydziału Krzyżowski, w im. dowódcy O. K. pulk. Czerniewski, wiceprezydent Kubala, dowódca Korp. Kadetów i dypl. Florek. Liczny korpus oficerów, rodziny kadetów oraz publiczność, która szczerze wypełniła salę Kasyna. Akademia rozpoczęła się odegraniem przez orkiestrę 40 p. p. hymnu państwowego poczem kadet Teofil wygłosił przemówienie na temat „11-90 listopada 1918 — 15 sierpnia 1920”. Następnie odbyła się część deklamacyjno-wokalna. Akademię zakończono odegraniem przez orkiestrę marszu Pierzej Brigady.

Częściowo wstrzymanie ruchu tramwajowego.

Dn. 11 bm. w powodu obchodu Święta Odkupienia Niepodległości Polsko, w godz. 8-11-30 zostanie wstrzyman ruch wozów tramwajowych. Wstrzymanie ruchu tramwajowego nastąpi w następujących liniach: kursów będą tylko na odcinku Dworzec główny—Włot ul. Lenarowicza, zaś wozy linii „14” i „15” kursować będą na odcinku Dworzec główny—Park Kiliński w godzin. 12-13-00.

Po godz. 11-30 do 12-00 w powodu defilady zostanie wstrzyman ruch wozów tramwajowych przetrzezi na: p. Haliński, p. Bernadczak, ul. Piłsudskiego, Zbyszczyńskiego do Parku Kilińskiego. W czasie tym dojazd do Parku Kilińskiego będzie możliwy tylko ul. Pelskiej. W godzinach 12-13-00 kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 1) „1” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich ze stacji Gabryelowa i Rogatka Zastawna; 2) „2” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 3) „3” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 4) „4” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 5) „5” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 6) „6” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 7) „7” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 8) „8” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 9) „9” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 10) „10” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 11) „11” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 12) „12” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 13) „13” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 14) „14” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 15) „15” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 16) „16” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 17) „17” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 18) „18” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 19) „19” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 20) „20” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 21) „21” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 22) „22” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 23) „23” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 24) „24” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 25) „25” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 26) „26” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 27) „27” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 28) „28” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 29) „29” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 30) „30” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 31) „31” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 32) „32” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 33) „33” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 34) „34” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 35) „35” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 36) „36” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 37) „37” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 38) „38” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 39) „39” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 40) „40” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 41) „41” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 42) „42” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 43) „43” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 44) „44” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 45) „45” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 46) „46” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 47) „47” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 48) „48” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 49) „49” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 50) „50” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 51) „51” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 52) „52” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 53) „53” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 54) „54” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 55) „55” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 56) „56” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 57) „57” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 58) „58” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 59) „59” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 60) „60” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 61) „61” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 62) „62” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 63) „63” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 64) „64” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 65) „65” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 66) „66” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 67) „67” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 68) „68” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 69) „69” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 70) „70” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 71) „71” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 72) „72” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 73) „73” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 74) „74” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 75) „75” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 76) „76” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 77) „77” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 78) „78” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 79) „79” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 80) „80” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 81) „81” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 82) „82” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 83) „83” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 84) „84” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 85) „85” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 86) „86” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 87) „87” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 88) „88” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 89) „89” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 90) „90” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 91) „91” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 92) „92” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 93) „93” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 94) „94” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 95) „95” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 96) „96” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 97) „97” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 98) „98” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 99) „99” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 100) „100” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 101) „101” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 102) „102” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 103) „103” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 104) „104” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 105) „105” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 106) „106” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 107) „107” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 108) „108” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 109) „109” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 110) „110” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 111) „111” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 112) „112” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 113) „113” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 114) „114” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 115) „115” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 116) „116” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 117) „117” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 118) „118” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 119) „119” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 120) „120” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 121) „121” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 122) „122” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 123) „123” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 124) „124” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 125) „125” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 126) „126” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 127) „127” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 128) „128” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 129) „129” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 130) „130” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 131) „131” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 132) „132” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 133) „133” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 134) „134” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 135) „135” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 136) „136” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 137) „137” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 138) „138” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 139) „139” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 140) „140” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 141) „141” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 142) „142” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 143) „143” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 144) „144” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 145) „145” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 146) „146” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 147) „147” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 148) „148” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 149) „149” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 150) „150” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 151) „151” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 152) „152” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 153) „153” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 154) „154” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 155) „155” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 156) „156” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 157) „157” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 158) „158” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 159) „159” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 160) „160” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 161) „161” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 162) „162” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 163) „163” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 164) „164” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 165) „165” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 166) „166” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 167) „167” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 168) „168” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 169) „169” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 170) „170” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 171) „171” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 172) „172” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 173) „173” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 174) „174” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 175) „175” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 176) „176” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 177) „177” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 178) „178” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 179) „179” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 180) „180” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 181) „181” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 182) „182” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 183) „183” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 184) „184” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 185) „185” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 186) „186” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 187) „187” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 188) „188” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 189) „189” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 190) „190” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 191) „191” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 192) „192” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 193) „193” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 194) „194” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 195) „195” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 196) „196” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 197) „197” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 198) „198” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 199) „199” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 200) „200” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 201) „201” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 202) „202” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 203) „203” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 204) „204” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 205) „205” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 206) „206” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 207) „207” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 208) „208” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 209) „209” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 210) „210” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 211) „211” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 212) „212” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 213) „213” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 214) „214” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 215) „215” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 216) „216” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 217) „217” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 218) „218” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 219) „219” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 220) „220” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 221) „221” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 222) „222” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 223) „223” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 224) „224” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 225) „225” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 226) „226” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 227) „227” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 228) „228” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 229) „229” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 230) „230” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 231) „231” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 232) „232” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 233) „233” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 234) „234” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 235) „235” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 236) „236” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 237) „237” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 238) „238” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 239) „239” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 240) „240” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 241) „241” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 242) „242” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 243) „243” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 244) „244” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 245) „245” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 246) „246” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 247) „247” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 248) „248” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 249) „249” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 250) „250” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 251) „251” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 252) „252” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 253) „253” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 254) „254” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 255) „255” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 256) „256” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 257) „257” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 258) „258” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 259) „259” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 260) „260” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 261) „261” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 262) „262” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 263) „263” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 264) „264” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 265) „265” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 266) „266” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 267) „267” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 268) „268” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 269) „269” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 270) „270” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 271) „271” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 272) „272” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 273) „273” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 274) „274” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 275) „275” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 276) „276” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 277) „277” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 278) „278” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 279) „279” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 280) „280” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 281) „281” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 282) „282” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 283) „283” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 284) „284” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 285) „285” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 286) „286” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 287) „287” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 288) „288” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 289) „289” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 290) „290” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 291) „291” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 292) „292” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 293) „293” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 294) „294” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 295) „295” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 296) „296” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 297) „297” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 298) „298” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 299) „299” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 300) „300” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 301) „301” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 302) „302” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 303) „303” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 304) „304” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 305) „305” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 306) „306” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 307) „307” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 308) „308” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 309) „309” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 310) „310” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 311) „311” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 312) „312” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 313) „313” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 314) „314” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 315) „315” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 316) „316” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 317) „317” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 318) „318” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 319) „319” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 320) „320” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 321) „321” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 322) „322” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 323) „323” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 324) „324” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 325) „325” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 326) „326” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 327) „327” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 328) „328” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 329) „329” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 330) „330” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 331) „331” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 332) „332” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 333) „333” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 334) „334” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 335) „335” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 336) „336” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 337) „337” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 338) „338” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 339) „339” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 340) „340” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 341) „341” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 342) „342” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 343) „343” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 344) „344” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 345) „345” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 346) „346” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 347) „347” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 348) „348” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 349) „349” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 350) „350” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 351) „351” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 352) „352” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 353) „353” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 354) „354” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 355) „355” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 356) „356” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 357) „357” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 358) „358” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 359) „359” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 360) „360” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 361) „361” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 362) „362” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 363) „363” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 364) „364” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 365) „365” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 366) „366” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 367) „367” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 368) „368” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 369) „369” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 370) „370” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 371) „371” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 372) „372” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 373) „373” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 374) „374” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 375) „375” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 376) „376” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 377) „377” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 378) „378” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 379) „379” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 380) „380” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 381) „381” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 382) „382” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 383) „383” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 384) „384” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 385) „385” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 386) „386” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 387) „387” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 388) „388” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 389) „389” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 390) „390” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 391) „391” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 392) „392” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 393) „393” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 394) „394” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 395) „395” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 396) „396” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 397) „397” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 398) „398” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 399) „399” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 400) „400” kursować będą na Dworcu głównym, kursy: 401) „401” dojeżdżać będą tylko do Włot Hemańskich; 402) „402” kursować będą na Dworcu głównym, kursy

Wiadomości sportowe.

MISTRZOSTWA LIGI.

Wczorajsze rozgrywki ligowe przyniosły sensację w postaci bezapelacyjnego zwycięstwa Warszawianki nad Czarnymi we Lwowie, który to wynik może się przyczynić do pozostania sympatycznej drużyny warszawskiej w Lidze. Inne rozgrywki dały wyniki przewidziane. Legia zwyciężyła Ł. K. S. w Łodzi, Polonia uporała się łatwo z Garbarnią. Dogrywka Warty z Ruchem zakończyła się wynikiem remisowym, co z rezultacie przekreśliło szanse Poznańników na mistrzostwo Ligi.

WARSZAWIANKA - CZARNI
2:0 (1:0).

Zasłużone zwycięstwo Warszawianki, która przeważała całą pierwszą połowę i w drugiej z wyjątkiem pierwszych 15 minut resztą należała do gości. Czarnym nie kłóło się — napad bez bramek, nie udało im się strzelić bramki. Bramki padły w 30 min. ze strzału Zwierza i w 75 min. przez Junga. Sędziował p. Rumpel z Krakowa.

CRACOVIA - POGON 1:0 (1:0).

Kraków. Wynik powyższy nie odpowiada przebiegowi, gdyż Pogoń grała dość szczególnie w linii pomocy i wynik różnica jednej bramki odzwierciedlał jej stosunek do drużyny. Bramki zdobyli Kozok, Mitusiński i Mysiak. Sędzia p. Rosenfeld.

LEGIA - Ł. K. S. 4:1 (2:0).

Łódź. Legia mając cały czas silną przewagę na powyższy wynik w zupełności zasłużyła. Bramki strzelił dla Legii Raidek (2), Nawrot, Ciszewski i Przędzicki. Punkt honorowy dla ŁKS uzyskał Król. Sędziował p. Arzyński.

POLONIA - GARBARNIA 4:1 (2:0).

Warszawa. Bardzo słaba Garbarnia, dla której honorowa bramkę zdobył Pazurek I. Dla Polonii bramki strzelił Malik (1), Pazurek II i Suchocki. Sędzia p. Adamski.

RUCH - WARTA 1:0.

Katowice. 18-tu minutowa dogrywka przerwanego meczu przy stanie 2:1 dla Warty, przyniosło zwycięstwo Ruchowi w postaci jednej bramki uzyskanej przez Peterka, czyli, że wynik ogółem brzmiał 2:2.

O WĘJSCIE DO LIGI.

Poznań. Legia - A. K. S. (Król. Huta) 2:1 (1:1). Sędzia p. Hanke.

(Przedruk wzmianki.)

SINTAIR et STEEMAN. (44)

Duchy w Kolegium.

Przedruk autorzowany z francuskiego.

Dochodziła już pewnie trzecia w nocy, gdy w gabinecie dyrektora zadzwieciał telefon. Miette pochwycił słuchawkę i poznał głos Hirtouxa.

— W tej chwili ktoś przelał przez mur do parku — mówił odzwinięty — noc jest tak ciemna, że nie mogę rozeznąć, kto to był.

— Nie ruszajcie się z domu, sprawdźcie sam — odpowiedział detektyw, kładąc pośpiesznie słuchawkę na widełki i wybiegając na dziedziniec.

Zaraz od progu Miette spostrzegł ciemną sylwetkę, skradającą się ostrożnie wzdłuż ściany. Przyszykawszy się, jej uchwycił, poznał w niej Janka Messire. Chłopa był zżyznany i dyszał ciężko, jakby forsownym marzłem. Starał się wpaść jak najciszej. Skierował się pod okna swojej sypialni i upewniwszy się, że sznur skrócył z przecięcia wisi na dawnym miejscu, począł się piąć do góry.

Nie tracąc czasu, Miette wbiegł z

Notowania giełdowe.

GIEŁDA WIEDENSKA.

Wiedeń, 8 listopada 1930.

Berlin	16994/0	Cesarslowe	4350
Budapest	12405/0	Aust. kol. p.	3805
Bukareszt	426/8	Góleszów	238/0
Kopenhaga	1894/4	Cenat	1750
Londyn	34833/8	Browary	10650
Mediolan	37115/0	Alpiny	1935
N. Jork	70815/0	Berg a. Hüt.	568 3/4

Ostatnie wiadomości giełdowe.

GIEŁDA LWOWSKA.

Lwów, 10 listopada.

Na Giełdzie akcyjnej tendencja utrzymana, uspokojenie spokojne.

GIEŁDA ZBOZOWA.

Lwów, 10 listopada.

Na Giełdzie zbożowej tendencja niejednolita, uspokojenie spokojne. Następane zebranie 12 h. m.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 10 listopada 1930.

Bank Dysk.	114/0	Młodziejów	98 25
Bank Handl.	105/0	Ostrowiec B.	47 00
W. Sp. Zar.	72/50	Starachowice	12/00
Bank Polk.	161/50	Sydyki. roln.	10/00
Dąbrowa	30/0	Zieniewski	30/50
Sila i światło	65/00	Zawiercie	38/00
Spies	60/0	Haberbusch	108 0/0
Warsz. cuk.	33/00	Borkowski	03/00
Węgeln	38/00	Bank Malop.	27/00
Czapelki	38/00	Sienica d.	29/50
Lilpop Rau	29/25	Rudzik	12/75
Bank Zachod.	70/00	Spirytus	22/00
Firle	20/00	Wysoka	135/00
4% pożyczka inwestycyjna	100/50		
5% pożyczka dolarowa	53—00		
5% pożyczka lombwarska	48/50		
10% pożyczka kolejowa, stabilizacyjna	104/00		
8% luty zastawne Banku Gosc. Kraj.	94/00		
8% luty zastawne Banku Rolnego	94/00		
8% oblig. Banku Gosp. Kraj.	94/00		
5% pożyczka kolejowa	1920 45/00		
6% pożyczka dolarowa	1920 76/00		
7% pożyczka stabilizacyjna	83/50		

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 10 listopada 1930.

Dolary St. Zł.	8 926/5	Franki fr.	34 922/5
Belgia	124 39/00	Holandja	359 10/00
Kopenhaga	238 55/00	Londyn	49 33/00
W. Jork	8 916/0	Paryz	35 07/00
Berlin	212 62/00	Bukareszt	5 30/00
Praga	26 45/00	Sawajcaria	173 10/00
Sztokholm	239 26/00	Wiedeń	178 65/00
Włochy	46 71/00	Gdańsk (of.)	175 05/2

HEMOROIDY ULECZALNE!

Czopki hemoroidalne z „KOGUTKIEM“

Regist. Min. Zdrow. P. Nr. 354 usuwają ból, swędzenie, krwawienie i zmniejszają żyłki. Sprzedają apteki.

FABRYKA CHEM.-FARM.

A. GAŚCECKI i SYNOWIE W WARSZAWIE

POLSKA PAŃSTWOWA
LOTERIA KLASOWA

oznajmia wszystkim graczom,

że losy do 22-ej Loterii

są już do nabycia u wszystkich kolektorów.

Cena całego losu wynosi w każdej klasie zł. 40, ćwiartki zł. 10.

Co drugi los wygrywa.

Ciągnięcie w klasie I-ej dnia 18 i 20 listopada 1930 r.

MEBLE

Sypialnie, Jadalnie, salonowe, biurowe

kuchenne, solidnie wykonane polecia

SPŁKA RZEMIOSŁ — (Miejska Wystawa)

Lwów, plac Hallica 10. — (w podwórzu)

STENOGRAFIJ listowne, szybko, jaknajdokładniej wytuczamy — gwarancja: Instytut

Stenograficzny, Warszawa, Krucza 26. Znajm

ujemy stenografij polnomy miesiecznik

„Stenograf“ (stenogramy — tłumaczenia).

10314-10

CENA OGŁOSZEŃ: Za 1 wiersz milimetrowy 1-szpaltowy kolumny 8-linowej w ogłoszeniach zwykłych (za tekstem) 15 gr. — za 1 wiersz milimetrowy 1-szpaltowy kolumny 4-linowej w ogłoszeniach zwykłych 40 gr. — w kronice, repertoriu, na stronach tekstowych 60 gr. — po kronice 50 gr. na 1-szej (pod nagłówkiem) 80 gr. — drobne ogłoszenia 400 zł. — Cła stron ogłoszeniowych 400 zł. — tekstowa 600 zł. — pierwsza

„Drukarnia Polska“, Lwów, ul. Chorańczy 17, telefon 29-19, pod zarządem Władysława Germana. — Należność pocztowa opłaconą ryczałtem.